

Telegraful Român

Biblioteca Orășenească
„Ștefan Gheorghiu”
Str. Barișiu 5 SIBIU

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA-IULIA ȘI SIBIU

PREȚUL INSERȚIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru o dată; dacă se publică
de mai multe ori se dă rabat corespunzător.

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român,
Sibiu, str. 1 Mai nr. 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază.

ABONAMENTUL:

Pe un an: 25 lei
Cont nr. 49.8.01

Participarea Bisericii Ortodoxe Române la activitatea Frontului Unității Socialiste

Convocat de Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române s-a întrunit la București în ziua de 22 aprilie 1974. Au fost de față Dl. prof. Dumitru Dogaru, președintele Departamentului Cultelor, și Dl. Gheorghe Nenciu, vicepreședinte. Pe ordinea de zi a fost un singur punct și anume: Participarea Bisericii Ortodoxe Române la activitatea Frontului Unității Socialiste din Republica Socialistă România.

Sedința a fost deschisă de Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian, care a arătat motivul convocării Sfântului Sinod și apoi a propus ca Sfântul Sinod să ia în discuție participarea în comun la activitatea Frontului Unității Socialiste, organizație de masă ce urmărește unitatea și propășirea Patriei, idealuri care sînt scumpe în aceeași măsură și credincioșilor Bisericii Ortodoxe Române, cetățeni ai Patriei.

Adresîndu-se membrilor Sf. Sinod, Prea Fericitul Sa a spus între altele:

Am convocat, în sedința extraordinară de lucru, acest înalt for de conducere al Bisericii Ortodoxe Române — care este Sfântul Sinod — cu scopul de a examina și de a ne exprima punctul nostru de vedere asupra unor probleme de importanță majoră care s-au ivit în ultimul timp în viața Patriei noastre — probleme care se răsfrîng într-o largă măsură și asupra vieții noastre bisericesti.

În fruntea acestora se situează, după cum știm cu toții, alegerea, în ziua de 28 martie a.c., a Domnului Nicolae Ceaușescu în funcția de Președinte al Republicii Socialiste România.

Acest eveniment istoric, cu adînci rezonanțe în conștiința tuturor cetățenilor țării noastre, a exprimat voința întregii națiuni de a așeza în suprema demnitate de răspundere de Stat pe cel mai vrednic fiu al poporului nostru, pe cel care și-a dedicat toată capacitatea sa creatoare și întreaga sa putere de muncă în slujba îndeplinirii celor mai înalte aspirații ale vrednicului popor român...

În legătură cu acest lucru aș vrea să subliniez că între organizațiile care activează la noi pentru propășirea materială și spirituală a poporului român și pentru sporirea prestigiului țării noastre pe planul vieții interne și externe se află și Frontul Unității Socialiste, organism democratic, cu caracter larg reprezentativ, menit să polarizeze în jurul său toate capacitățile națiunii noastre.

Constituit la 19 noiembrie 1968, Frontul Unității Socialiste reprezintă un moment de mare importanță în viața poporului român, marcînd o nouă etapă în întărirea unității și solidarității fiilor Patriei noastre. El exprimă o formă superioară de manifestare a voinței de muncă și de luptă a poporului nostru, a hotărîrii sale de a-și făuri un viitor luminos, de a ridica pe noi trepte progresul material și spiritual al țării.

Caracterizînd cîteva din obiectivele principale ale acestui organism, trebuie să menționăm că Frontul Unității Socialiste unește în rîndurile sale — așa cum se prevede în Statutul său de organizare — „organizații de masă, obștești, profesionale, cooperatiste, consilii ale naționalităților conlocuitoare, uniuni ale creatorilor, asociații și societăți științifice, cultural-artistice și sportive, culte, precum și alte organizații”. El urmărește să canalizeze energia și capacitatea tuturor categoriilor sociale și organizațiilor obștești în scopul

î nfloririi continue a Patriei și a creșterii prestigiului ei internațional.

În cuvîntarea rostită cu prilejul constituirii Frontului Unității Socialiste, Domnul Nicolae Ceaușescu sublinia că acesta „întărește și încheagă tot mai mult, dă o formă și mai activă colaborării și alianței strînse dintre muncitori, țărani și intelectuali”. Totodată el contribuie la „crearea unei puternice alianțe frățesti între români, maghiari, germani, sîrbi, ucrainieni și alte naționalități, între toți cei ce muncesc în România, fără deosebire de naționalitate”, fiind toți hotărîți să asigure dezvoltarea liberă și independentă a țării noastre. Iată de ce putem afirma cu toată convingerea — spunea Domnia Sa — că formarea Frontului Unității Socialiste în România consfințește o realitate de fapt — unitatea indisolubilă a tuturor celor ce muncesc din Patria noastră, hotărîrea lor de a asigura dezvoltarea și mai puternică a acestei unități...

Pentru a întregi această succintă prezentare aș vrea să citez articolul 14 din Statutul Frontului Unității Socialiste din Republica Socialistă România, în care se spune: „La Frontul Unității Socialiste pot adera organizații de masă, obștești, profesionale, cooperatiste, culte, precum și alte organizații care recunosc Statutul și participă activ la îndeplinirea sarcinilor ce revin Frontului Unității Socialiste.”

Așa cum vă este cunoscut, noi avem deja anumiți ierarhi și preoți care activează din partea cultului ortodox în acest important organism. Considerăm însă că în contextul actual există condiții pentru a depăși stadiul unei participări parțiale, izolate sau sporadice. În calitatea noastră de for suprem de conducere al Bisericii Ortodoxe Române, ținînd seama de scopurile înalte pe care le urmărește Frontul Unității Socialiste, socotim că este o importanță datorie de conștiință să ne manifestăm în mod public voința și hotărîrea noastră de a proclama participarea întregii Biserici Ortodoxe Române la activitatea Frontului Unității Socialiste.

Această adeziune se încadrează în mod firesc în învățătura noastră de credință și în comandamentele de bază ale moralei creștine care propovăduiesc săvîrșirea binelui și activarea apropierii, colaborării și păcii între oameni. Ea constituie totodată continuarea unei atitudini constante a Bisericii noastre, care de-a lungul veacurilor și-a împletit întotdeauna destinele sale cu acelea ale poporului român și a rămas strîns legată de toate preocupările acestuia spre mai bine. Frontul Unității Socialiste îmbrățișează, așa cum am arătat, întregul popor român, cu toate preocupările și aspirațiile lui, iar noi nu putem rămîne pasivi sau străini față de interesele sale.

De aceea vă rog să fiți de acord ca să prezentăm președintelui Frontului Unității Socialiste, Domnul Nicolae Ceaușescu, care este în același timp și președintele Republicii Socialiste România, hotărîrea noastră de a participa — de pe pozițiile și cu mijloacele noastre proprii — la acțiunile și scopurile urmărite de acest înalt for și organ de lucru și manifestare rămînească: Frontul Unității Socialiste.

În legătură cu această hotărîre, ne revine sarcina de a îndruma pe clericii și credincioșii din Eparhiile noastre să se încadreze și să ia parte activă la toate acțiunile întreprinse de forurile de conducere ale acestui așezămînt...

După cum în organisme intercreștine și interbisericești, din care facem parte, noi am înțeles

(Continuare în pag. 3)

Credința noastră

50. Înțelepciunea

Prin credință, nădejde și dragoste sîntem în legătură cu Dumnezeu. Credem în El, nădăjdum în El, îl iubim pe El. Și El se sălășluiește în noi, ne ajută ca — prin harul Lui și strădania noastră necontenită — să ne apropiem mereu de ținta cea mai înaltă, la care ne cheamă Iisus Hristos: „Fiți desăvîrșiți precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvîrșit este.” În felul acesta ne unim și ne asemănăm cu Iisus Hristos, Fiul Tatălui, și în Iisus Hristos devenim „fii ai lui Dumnezeu după har”, „fiii Tatălui” (Matei 5, 45. 48).

Avînd pe Iisus Hristos în noi putem să ne dezvoltăm propria noastră ființă, propria noastră viață, și să slujim semenilor noștri, Bisericii, societății. De aceea sînt datorii voștri față de noi înșine, față de aproapele, față de Biserică, față de societate. De aceea sînt anumite virtuți morale, care, însușite de dragoste, rodesc în viața noastră și în legăturile noastre cu ceilalți. Între aceste virtuți amintim acum înțelepciunea, care trebuie să fie însușită de dragoste, pentru că numai dragostea de Dumnezeu și de oameni dă valoare tuturor virtuților (I Corinteni 13).

Înțelepciunea nu-i tot una cu inteligența. Omul inteligent știe să pătrundă lucrurile, să descopere legăturile dintre ele, să cunoască realitatea și s-o folosească, să facă noi invenții, noi descoperiri ș. a. El însă poate folosi inteligența și în scopuri rele, distructive. Și cu cît e mai inteligent poate aduce pagube mai mari. Înțelepciunea însă împreună cu inteligența cu viața morală, slujește binelui fiecăruia și binelui obștesc. Ea vine de la Dumnezeu, că Dumnezeu e înțelepciunea însăși și El pe toate le-a făcut și pe toate le ocîrmuiește cu înțelepciune. Ea lucrează după voia lui Dumnezeu și folosește mijloacele cele mai bune pentru împlinirea a ceea ce este bun și folositor și pentru cel ce o are și pentru alții și pentru obște. Ea de obicei nu se dobîndește dintr-o dată, ci e rezultatul unei vieți în vrednicie de zi cu zi, a cunoașterii și promovării a tot ceea ce este ziditor pentru fiecare și pentru toți. De aceea în vechime erau așa de prețuiți „bătrînii înțelepți”, la al căror sfat alergau toți, pentru că în ei era întruchipată înțelepciunea de veacuri a poporului. Înțelepciunea aceasta e exprimată în proverbele acestui popor, mărturie a felului cu cîtă înțelepciune și-a făurit viața fiecare, dar și cum s-au folosit învățămintele istoriei. Și astăzi cinstim în mod deosebit comoara de înțelepciune a strămoșilor și prețuim pe acei înțelepți ai vieții, care sînt pilde și îndrumători ai celorlalți pe făgașul vieții celei noi, căci cu înțelepciune trebuie să-și cîrmuiască viața fiecare și cu înțelepciune e îndrumată astăzi viața poporului nostru spre ținte tot mai înalte, tot mai luminoase. E înțelepciunea străveche a poporului, care e fructificată în condiții noi, superioare, și dă roade tot mai bogate. Înțelepciunea însă nu o au numai bătrînii, care au trăit cu înțelepciune, ci și tinerii pot să pășească pe calea înțelepciunii.

După Înțelepciunea lui Solomon și după Înțelepciunea lui Isus, fiul lui Sirah, Dumnezeu însuși este înțelepciunea, și toată înțelepciunea este de la Domnul și cu el este în veac” (Sirah 1, 1). „Poștești înțelepciune? — Ține poruncile și Domnul o va da ție” (1, 25). „Cu tot sufletul tău apropie-te de ea și cu toată puterea ta păzește căile ei. Cearcă-o și o caută și ți se va arăta și dacă o vei afla să nu o lași.” „Stai în tovărășia celor bătrîni și cu cel înțelept te unește.” „De vei

(Continuare în pag. 2)

50. Înțelepciunea

(Urmare din pag. 1)

vedea înțelept intră la el și pragurile ușilor lui să le roadă piciorul tău.“ „De-ți va plăcea să ascuți vei învăța și de vei pleca urechea ta înțelept vei fi“ (6, 27.33—35.37).

Înțelepciunea „este suflul puterii lui Dumnezeu, ea este curata revărsare a slavei Celui Atot-puternic... strălucirea luminii celei veșnice și oglinda fără pată a lucrării lui Dumnezeu și chipul bunătății Sale“ (Înțel. Solomon 6, 25—26). „Ostenelile înțelepciunii rodesc sfinte puteri; ea ne învață înfrinarea și chibuzuința, dreptatea și bărbăția — tot ce este mai de folos în viața oamenilor“... „Înțelepciunea știe cele trecute și întrezărește cele viitoare; ea știe întorsăturile cuvintelor și dezlegările întrebărilor... Drept aceea am hotărât să mi-o prind tovarășă de viață fiindcă știu că mă va sfătui cele bune și îmi va fi mângâiere în griji și necazuri“ (8, 7—9).

Înțelepciunea nu aparține însă numai celor vîrstnici sau bătrînilor. Și un tînăr poate fi înțelept, dacă își trăiește viața întru virtute, întru fapte bune, întru cupoșterea adevărată a vieții. E ceea ce spune înțeleptul Solomon: „Deși sînt tînăr, voi avea cinste în fața celor bătrîni. Mă vor găsi pătrunzător la judecări... Cînd voi tăcea, vor aștepta să încep să vorbesc; cînd voi vorbi vor fi toți cu luare-aminte... Prin înțelepciune voi avea nemurire și voi lăsa celor de după mine o pomenire veșnică“ (8, 10—13).

Isus Hristos este însăși Înțelepciunea dumnezeiască. El cheamă pe Sf. Apostoli să fie înțelepti (Matei 10, 16). El laudă pe cele cinci fecioare înțelepte, care — așteptînd venirea mirelui — au luat untdelemn destul și au intrat la nuntă și osîndește pe cele cinci fecioare nebune care, neavînd untdelemn destul, au plecat după untdelemn și cînd s-au întors ușa era încuiată (Matei 25, 1—12). Sfîntul Apostol Pavel îndrumază pe credincioși: „Umblați cu înțelepciune... Cuvîntul vostru să fie întotdeauna plăcut, cu sare dres, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia“ (Coloseni 4, 5—6). Iar Sf. Iacob îndeamnă: „Cine este între voi înțelept și priceput? Să-și arate din buna purtare faptele lui în blîndețea înțelepciunii“, iar unde este pizmă și zavistie acolo nu e înțelepciune, ci „neorînduială și orice lucru rău. Iar înțelepciunea de sus întii este curată, apoi pașnică, îngăduitoare, supusă, plină de milă (de dragoste) și de roade bune, neîndoielnică și nefățarnică“ (Iacob 3, 13. 16—17). Aceasta o pot dobîndi toți fără deosebire de vîrstă. Astfel Sf. Ap. Pavel scrie tînărului episcop Timotei: „Nimeni să nu disprețuiască tineretele tale, ci fă-te pildă credincioșilor cu cuvîntul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția“, „pentru ca propășirea ta să fie învederată tuturor“ (1 Tim. 4, 12.15).

Uneori — cînd obștea se afla într-o situație deosebită — se adunau aparte sau în fața poporului „sfatul înțelepților“, al celor cinstiți de toți pentru vrednicia lor, viața lor curată și întru dreptate, pentru experiența lor (oameni în vîrstă, dar și tineri cumpăniți și cu judecată sănătoasă), așa cum s-a întimplat de atîtea ori în trecutul istoric în vremi de grea cumpănă. E o înțelepciune populară, dar și înțelepciunea ocîrmuitorilor, care sînt una cu poporul în toate împrejurările.

Se vede de aici ce mare dar este înțelepciunea. E dar de la Dumnezeu, care este înțelepciunea cea veșnică. Iar cel ce lucrează cu înțelepciune are încredințarea că în veșnicie se va întîlni cu înțelepciunea veșnică. Înțelepciunea e de la Dumnezeu, dar și rezultat al rîvnii noastre, de a împlini voia lui Dumnezeu cea sfîntă și dreaptă, de a îndruma la tot ce e bun pe semenii noștri, de a lucra în Biserica Domnului cu evlavie și înțelepciune, de a ne trăi viața în patria noastră cu dăruire de sine și înțelepciune, așa cum poporul nostru prin vitejia și înțelepciunea lui a trecut peste încercările veacurilor și așa cum astăzi își făurește o viață nouă, prețuită de toate popoarele lumii, întru vrednicie și înțelepciune. Căci înțelepciunea veacurilor și înțelepciunea vremii noastre, a poporului și conducătorilor lui, e chează noilor biruinți și garanția viitorului luminos al patriei noastre.

† NICOLAE

Mitropolitul Ardealului

Din lucrarea Duhului Sfînt

Sărbătoarea Cincizecimii, a Pogorîrii Duhului Sfînt sau Rusaliile este pentru noi creștinii un prilej de nestăpînită bucurie, de o nespūsă pace și mulțumire sufletească, dar și prilej potrivit în a zăbovi asupra cîtorva din lucrările Duhului Sfînt în viața Bisericii, precum și a noastră a fiecăruia.

Bazați pe Sf. Scriptură și Sf. Tradiție, Sfîntii Părinți constată mulțimea și varietatea numelor care se dau Sfîntului Duh. Acesta e numit, zice Sf. Vasile cel Mare, „Duhul lui Dumnezeu“, „Duhul adevărului care din Tatăl porcede“, „Duhul drept“, „Duhul care conduce“, „Duhul Sfînt“ fiind denumirea lui prin excelență.

Bogația atributelor Sfîntului Duh, a treia Persoană din Ființa divină, poate fi sporită prin cîteva precizii date de Sfîntul Vasile cel Mare. Sfîntul Duh e lumină, dar o lumină înțelegătoare, care oferă prin sine oricărei puteri raționale un fel de claritate pentru găsirea adevărului. Apropierea de Mijlocitorul se face prin lepădarea de patimi și de toată urîtenia, prin revenirea la frumusețea naturală, adică recăpătarea formei de la început grație purificării. Asemenea unui soare care luminează un ochi curat, Sfîntul Duh își va arăta El însuși chipul Celui nevăzut și în fericita contemplare a chipului vei vedea frumusețea de negrăit a arhetipului. Prin Sfîntul Duh inimile se ridică, cei slabi sînt duși ca de mîna, iar cei înaintați devin desăvîrșiți. Cei purificați și iluminați de Sfîntul Duh devin duhovnicești prin comunicarea cu El. Sfîntul Duh e făcător de minuni și trimite tuturor harul.

Tot Sf. Vasile ne spune că ființa Sfîntului Duh „e cea mai netrupească, cea mai nematerială, cea mai simplă; cugetînd la ea ca la cel mai înalt lucru, mintea o gîndește, necesar, ca pe o esență inteligentă, nesfîrșită ca putere, nelimitată ca mărime, imposibil de măsurat cu timpul sau cu veacurile, nezgîrcită cu bunurile pe care le posedă“.

Sf. Grigorie de Nazianz precizează: „Mă înfricoșez de bogăția noțiunilor și a numirilor și de cîte nume are; El uple toate cu ființa și conține toate; El sfințește, nu e sfințit, măsoară, nu e măsurat, El se împărtășește tuturor, dar El nu se împărtășește de la nimeni; El e degetul lui Dumnezeu, foc ca Dumnezeu spre a arăta, cred, deo-ființimea (cu Acesta); Duh creator, dă a doua naștere prin botez, prin înviere; Duh care cunoaște toate, care învață pe alții, care suflă încotro și cît vrea, care îndrumază, care vorbește; El descoperă, luminează, dă viață, mai mult chiar, este lumina însăși și viața; El lucrează cît lucrează Dumnezeu, se împarte în limbi ca de foc, distribuie harismele, face apostoli, profeți, evangheliști, păstori și învățători.“

Sf. Grigorie Teologul zugrăvește lucrarea dumnezeiască a Sfîntului Duh cu aceste cuvinte: „El ne restaurează în Botez, în Înviere. Suflă unde vrea. Izvor de lumină și de viață, mă îndumnezeiește, mă desăvîrșește.“

În ziua Rusaliilor, Sfîntul Duh s-a pogorît peste Sfîntii Apostoli sub chipul limbilor ca de foc, preschimbînd întristarea în rîvnă nepotolită pentru propovăduirea cuvîntului Evangheliei. A fost ca o vîlvătaie de lumină supranaturală, care a zguduit puternic sufletele lor, punîndu-le în mișcare și însuflîndu-le un duh nou. În lumina orbitoate a limbilor ca de foc revărsate pe capetele lor, ei simțeau prezența mîngîietoare a Domnului, care le insufla înțelepciune, bărbăție și curaj pentru îndeplinirea pîna la jertfă a misiunii sfînte care li se încredințase.

Sfîntii Părinți precizează că mulțimea limbilor ca de foc arată mulțimea popoarelor, în care avea să se răspîndească adevărul religios descoperit, iar unitatea firii focului arată unica obîrșie a lucrării harice a Sfîntului Duh, care unește pe toți ce se împărtășesc din ea: „Cînd au auzit glasul Domnului — scrie Sf. Ioan Gură de Aur — mergînd învățați toate neamurile“ — erau nedumeriți și nu știau în ce parte trebuiau să se îndrepte fiecare și în care regiune a lumii trebuiau să predice cuvîntul; cînd erau deci într-o astfel de nedumerire, vine Duhul cel Sfînt, în chip de limbi, împărțînd fiecăruia regiunile în care avea să învețe lumea; iar prin limba dată fiecăruia au cunoscut, ca într-o hartă, hotarul stăpînirii și învățaturii ce s-a încredințat fiecăruia.“

Vorbirea în limbi a Apostolilor la Cincizecime a fost unul din mijloacele creatoare de ecumenism de care s-a servit Sfîntul Duh. Puterea ecumenică a vorbirii în limbi străine sta, evident, în primul rînd, în capacitatea de a împărți diferitelor grupe de ascultători adevăruri noi în limba proprie fiecăruia din aceste grupuri, lucru care are și astăzi

o importanță mare în acest domeniu. Lucrul excepțional, care dovedea dintr-odată marea înțelepciune și dumnezeiasca putere a Sfîntului Duh, era că Apostolii, în general oameni neînvațați și necunoscînd decît limba maternă, au început să vorbească în limbi străine, pe care nu le învăța-

(Continuare în pag. 4)

Din acatistul Sfîntilor Ierarhi Ilie Iorest și Sava Brancovici, mitropoliți ai Transilvaniei*

De este preot, se zice: Binecuvîntat este Dumnezeu nostru... iar de nu este preot, se zice: Pentru rugăciunile Sfîntilor Părinților noștri... Apoi: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori), Mărire... Și acum..., Prea Sfîntă Treime..., Mărire..., Și acum..., Tatăl nostru..., după care, troparele de umilință: Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Mărire..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii..., Doamne miluiește (de 12 ori), Mărire..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori), și Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea mea..., Mărire..., Și acum..., Aliluia... (de trei ori), după care: Dumnezeu este Domnul... (de trei ori) și:

TROPARUL, GLASUL 1.

Mărturisitori ai Ortodoxiei și buni arhipăstori ai Bisericii lui Hristos, îndreptători ai credincioșilor, prea fericii Ierarhi purtători de biruință, Ioreste și Sava, ce v-ați învrednicit de cununa vieții veșnice, rugați-vă Domnului să fie mîntuite sufletele noastre.

Mărire..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu, glas I.

Gavriil zicînd ție, Fecioară: Bucură-te! O dată cu glasul s-a întrupat Stăpînul tuturor, întru tine chivotul cel sfînt, precum a zis dreptul David. Arătat-te-ai mai cuprinzătoare decît cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Mărire celui ce s-a sălășluit întru tine; Mărire celui ce a ieșit din tine; Mărire Celui ce ne-a izbăvit pe noi, prin întruparea, moartea și învierea Sa.

Doamne miluiește (de trei ori) și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule..., după care, îndată:

CONDACUL I, GLAS 4.

Pe fericii Ierarhi, pe Iorest și pe Sava, care au slujit adevărului și cu viața și cu învățăturile lor au împodobit Biserica lui Hristos, cu credință și cu evlavie să-i laudăm, cinstind ostenele lor și zicînd: Bucurați-vă, luminaților Ierarhi și mărturisitori ai Ortodoxiei!

ICOSUL I.

Cela ce a ales și a chemat pe ucenicii Săi la propovăduire, Acela te-a ales și pe tine, Sfinte Ierarhe Ioreste, să propovăduiești adevărul dreptei credințe celor păstoriți de tine și să întorci la Ortodoxie pe cei rătăciți. Pentru aceasta și noi, cu evlavie te laudăm, zicînd:

Bucură-te, cela ce din botez numele de Ilie ai primit;

Bucură-te, că din pruncie credința cea dreaptă ai mărturisit;

Bucură-te cela ce lui Dumnezeu, cu multă dorire ai urmat;

Bucură-te, că pentru credința cea dreaptă, mucenic te-ai arătat;

Bucură-te, cela ce în Țara Transilvaniei, ca o stea te-ai ivit;

Bucură-te, că Moldova cu învățături sfînte te-a împodobit;

Bucură-te, cela ce la Putna din frumusețile de taină ale cîmului călugăresc te-ai adăpat;

Bucură-te, că Dumnezeu icoană vie pe tine te-a arătat;

Bucură-te, cela ce pe Hristos, din toată inima ta l-ai iubit;

Bucură-te, că pentru dragostea Lui, multe pri-goane ai primit;

Bucură-te, al dreptei credințe rîvnitor prea fierbinte;

Bucură-te, al Bisericii drept-măritoare prea ales părinte;

Bucură-te, Ierarhe Ioreste, prea fericite!

* Sfîntii Ierarhi Ilie Iorest și Sava Brancovici (sărbătoriți în 24 aprilie), precum și Sfîntii mucenici și mărturisitori Visarion, Sofronie și Oprea (sărbătoriți în 21 octombrie) fac parte din ceata Sfîntilor români, canonizați în Catedrala Reîntregirii din Alba Iulia, în 21 octombrie 1955. Despre viața lor aleasă și despre nevinetele lor duse pîna la sacrificiu, pentru apărarea credinței ortodoxe străbune, gazeta noastră a scris și va mai scrie.

Acatistele acestor Sfînti au fost întocmite de colectivul Catedralei Reîntregirii din Alba Iulia și alți binevoitori față de Așezămîntul Reîntregirii, în frunte cu P. Cuv. arhim. E. Birdaș, în momentul de față P. S. Emilian Rășinăreanu, Episcop-vicar la Arhiepiscopia de Alba Iulia și Sibiu, și după ce au fost cercetate și îmbunătățite de către Sinoadele Mitropoliilor Ardealului și Banatului și la recomandarea acestora, textul lor a fost aprobat de Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, cu tem. nr. 7389/1972.

Participarea Bisericii Ortodoxe Române . . .

(Urmare din pag. 1)

să slujim, o dată cu scopurile religioase, și interesele țării noastre, tot astfel înțelegem ca — participând la activitatea Frontului Unității Socialiste — să ne îndeplinim o sarcină de mare răspundere: Slujirea patriei și sprijinirea eforturilor ei pentru ridicarea nivelului de viață a poporului nostru, pentru apropierea între popoare, înțelegere, dreptate socială și pace trăinică în lume.

Încetători în adevărul cuvintelor Sfintei Scripturi care ne îndeamnă „să avem întotdeauna râvnă pentru lucrul cel bun” (Gal. 4, 18), căci „cel ce seamănă cu dărnicie, cu dărnicie va și secera” (II Cor. 9, 6), avem convingerea că și celelalte confesiuni și culte religioase din țară vor fi alături de noi în această acțiune, pentru ca, uniți în același cuget, al înaltei responsabilități pe care o avem împreună cu întreg poporul, să aducem o contribuție sporită și eficientă la rezolvarea îndatoririlor ce ne revin.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze strădaniile noastre, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni!

Au luat apoi cuvântul I. P. S. Mitropolit Justin al Moldovei și Sucevei, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, I. P. S. Mitropolit Teoctist al Olteniei, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Banatului, I. P. S. Arhiepiscop Teofil al Clujului, P. S. Episcopi: Vasile al Oradei, Antim al Dumării de Jos, Nestor Vornicescu, vicar al Arhiepiscopiei Craiovei ș.a. Toți vorbitorii și-au manifestat convingerea că participarea la activitatea Frontului Unității Socialiste este o datorie de onoare, după care s-a luat în unanimitate hotărârea de participare, dându-se Preafericitului Părinte Patriarh Justinian mandatul de a comunica acest lucru Președintelui Frontului Unității Socialiste, Domnului Nicolae Ceaușescu, Președinte al Republicii Socialiste România. Preafericirea Sa a și trimis o telegramă în acest sens.

Tot cu acest prilej au fost aleși delegații Bisericii Ortodoxe Române în Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste, și anume: Preafericitul Părinte Patriarh Justinian, II. PP. SS. Mitropolii: Iustin al Moldovei și Sucevei, Nicolae al Ardealului, Teoctist al Olteniei, Nicolae al Banatului și I. P. S. Arhiepiscop Teofil al Clujului. Au fost desemnați de asemenea 25 de reprezentanți la Congresul Frontului Unității Socialiste.

În ziua de 3 mai 1974, Dl. Emil Bodnaraș, Vicepreședinte al Consiliului de Stat, i-a primit la Consiliul de Stat pe șefii cultelor din Republica Socialistă România, care au dorit să aducă la cunoștință și pe această cale Conducerii de Stat hotărârea cultelor din România de a participa la activitățile Frontului Unității Socialiste.

La întâlnire au participat: Dl. Prof. Dumitru Dogaru, președintele Departamentului Cultelor, și Dl. Gheorghe Nenciu, vicepreședinte al Departamentului Cultelor.

Din partea Bisericii Ortodoxe Române a participat Preafericitul Părinte Patriarh Justinian, însoțit de I. P. S. Mitropolit Iustin al Moldovei și Sucevei și de P. S. Episcop Antonie Plămădeală, vicar patriarhal, iar din partea celorlalte culte: Pr. Hranisavlievici Gheorghe, vicarul ortodox sîrb-Timișoara, însoțit de pr. Marcovici Vladimír, inspector al Vicariatului ortodox sîrb-Timișoara, Mons. Márton Áron, episcopul Episcopiei romano-catolice de Alba Iulia, însoțit de Mons. Iakab Antal, episcop auxiliar romano-catolic de Alba Iulia, Mons. Francisc Augustin, conducătorul Arhiepiscopiei romano-catolice-București, Dl. Nagy Iuliu, episcopul Episcopiei reformate-Cluj, însoțit de Pr. Székely Carol, consilier eparhial reformat-Cluj, Dl. Papp László, episcopul Episcopiei reformate-Oradea, însoțit de pr. Vidits Gheorghe, vicarul eparhial al Eparhiei reformate-Oradea, Dl. Klein Albert, episcopul Bisericii evanghelice C. A.-Sibiu, însoțit de Dl. Binder Hermann, vicarul eparhial al Bisericii Evanghelice C. A.-Sibiu, Dl. Kovács Lajos, episcopul Bisericii Unitariene-Cluj, însoțit de Dl. Erdő Ioan, vicarul Eparhiei Unitariene-Cluj, Pr. Szedressy Paul, vicar eparhial al Bisericii evanghelice S. P.-Cluj, însoțit de Dr. Bartalis Ioan, prim curator general al Bisericii evanghelice S. P.-Cluj, Dr. Mozes Rosen, șef rabinul Cultului mozaic, însoțit de Dl. Marilus Meer, prim rabin al Cultului mozaic, P. S. Dirayr Mardichian, episcopul Episcopiei armeano-gregoriene, însoțit de Arhim. Zareh Baronian, vicar al Episcopiei armeano-gregoriene, I. P. S. Ioasaf Timotei, mitropolitul Cultului creștin de rit vechi Brăila, însoțit de Dl. Ivanov Iacob, consilierul Cultului creștin de rit vechi Brăila, Dl. Iacob Mehmet, muftiul Cultului musul-

man, însoțit de Dl. Regep Sali, imamul musulman al geamiei din București, precum și alți reprezentanți de culte.

După prezentarea protocolară, a luat cuvântul întâi Dl. Prof. Dumitru Dogaru, președintele Departamentului Cultelor, care a arătat D-lui Vicepreședinte al Consiliului de Stat, Emil Bodnaraș, hotărârea unanimă a tuturor cultelor din Republica Socialistă România de a participa la activitatea Frontului Unității Socialiste, semn al patriotismului și al bunelegături cu poporul și cu interesele lui. Din partea tuturor cultelor creștine a vorbit Preafericitul Părinte Patriarh Justinian, care, adresându-se Domnului Vicepreședinte, a spus între altele:

„Primirea caldă pe care Domnia-Voastră — în calitate de vechi și devotat colaborator al Domnului Președinte Nicolae Ceaușescu — ne-o faceți astăzi nouă, conducătorilor și reprezentanților cultelor religioase din România, ne onorează în mod deosebit, iar cuvintele binevoitoare cu care ați ținut să ne întâmpinați la această întâlnire ne-au mișcat profund.

Întîlnirile Conducătorilor Statului nostru cu reprezentanții cultelor religioase din țară sînt întotdeauna prilejuri de fericită actualizare a raporturilor permanente, de coexistență, respect reciproc și cooperare strînsă, dintre Stat și cultele religioase, decurgînd din pricipiul stabilit, că în Republica Socialistă România nici un cult nu este de Stat, dar nici un cult nu este separat de Stat.

Prezența noastră astăzi aici este determinată de un eveniment de excepțională importanță și anume: Comunicarea și pe această cale a hotărîrii tuturor cultelor religioase de a participa la activitatea Frontului Unității Socialiste din Republica Socialistă România, acest organism democratic, cu caracter larg reprezentativ, menit să polarizeze în jurul său toate capacitățile națiunii noastre, avînd în fruntea sa, ca președinte, pe însuși Domnul Nicolae Ceaușescu, Președintele Republicii Socialiste România.

Exprimînd convingerile și sentimentele clerului și credincioșilor Bisericii Ortodoxe Române, precum și pe ale conducătorilor clerului și credincioșilor tuturor cultelor creștine din țara noastră, doresc să Vă asigur, Domnule Vicepreședinte, că participarea noastră la activitățile Frontului Unității Socialiste nu este un act de complezență, un răspuns de formă la invitarea cuprinsă în art. 14 din Statutul Frontului. Hotărîrea noastră este rezultatul unei atente examinări a scopurilor urmărite de acest organism și a programului său de activitate, de a contribui la „crearea unei puternice alianțe frățești între români, maghiari, germani, sîrbi, ucrainieni și alte naționalități, între toți cei ce muncesc în România fără deosebire de naționalitate”. Iar pe plan extern, „de a acționa pentru întărirea prieteniei și colaborării frățești a țării noastre cu țările socialiste și pentru dezvoltarea legăturilor de cooperare cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, militînd pentru promovarea în viața internațională a principilor respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, a libertății, egalității în drepturi și avantajului reciproc... Contribuind astfel la întărirea forțelor care activează pentru cauza libertății, independenței, păcii și progresului social în lume”.

Aceste scopuri, urmărite de Frontul Unității Socialiste, și programul său de activitate, sînt în concordanță deplină cu învățătura de credință și comandamentele de bază ale moralei creștine, care propovăduiesc săvîrșirea binelui, apropierea, colaborarea și pacea între oameni.

Doresc să Vă asigur, de asemenea, Domnule Vicepreședinte, că noi, conducătorii cultelor creștine, prin participarea la activitatea Frontului Unității Socialiste, ne luăm asupra noastră sarcina de a îndruma pe clericii și credincioșii noștri să ia parte activă la toate acțiunile întreprinse de forurile de conducere ale acestui așezămînt, care sînt: conferințele județene, municipale, orașenești, comunale și respectiv adunarea generală sătească...

Cu aceste convingeri, mărturisiri și asigurări, Vă rugăm, Domnule Vicepreședinte, să Vă faceți interpretul nostru al tuturor pe lingă Domnul Președinte al Republicii Socialiste România — Nicolae Ceaușescu — spre a-i transmite și cu acest prilej expresia sentimentelor noastre de înaltă prețuire și urările noastre de sănătate, viață îndelungată și putere de muncă, pentru împlinirea cu succes a istorice sale misiuni în slujba Patriei noastre și a poporului român.

De asemenea, Vă rugăm să primiți și Domnia Voastră, Domnule Vicepreședinte, urările noastre de sănătate, viață îndelungată și continui realizări fericite în sarcinile de mare răspundere ce îndepliniți pentru armonioasa și fecunda cooperare între Conducerea Statului nostru și cultele religioase din România.”

Au mai vorbit: Dl. Șef Rabin al Cultului Mozaic, în numele Federației Comunităților Evreiești Mozaice din Republica Socialistă România, și Dl. Iakub Mehmet, Șeful Cultului Musulman din Republica Socialistă România.

Tuturor le-a răspuns Dl. Emil Bodnaraș, Vicepreședinte al Consiliului de Stat. Domnia Sa a apreciat hotărîrea unanimă a cultelor din România de a participa la activitatea Frontului Unității Socialiste, ca pe un act de înaltă conștiință cetățenească și ca pe o dovadă a prezenței active a cultelor în viața Patriei, arătînd totodată că toate cultele se bucură de libertate egală în țara noastră și că deși învățămîntul a fost despărțit de Biserică, Biserica la noi n-a fost despărțită de Stat. De aceea cultivăm relații de bună înțelegere și cooperare în problemele de interes major ce interesează întreaga națiune. Domnia Sa i-a asigurat pe cei prezenți că hotărîrea de participare la activitatea Frontului Unității Socialiste va fi desigur apreciată la adevărata ei valoare și semnificație și că va comunica această hotărîre a Cultelor Președintelui Republicii care este în același timp și Președintele Frontului Unității Socialiste, Dl. Nicolae Ceaușescu. Idealurile pentru care este chemat să militeze Frontul Unității Socialiste sînt pe teren intern propășirea multilaterală a Patriei, iar pe teren extern lupta pentru pace și egalitate, pentru suveranitate, independență și neamestec în treburile interne ale altor state. Cultele, care se bucură la noi în țară de libertate și de egalitate și nu sînt supuse nici unui fel de discriminări, vor putea să recunoască în aceste idealuri și propriile lor idealuri de cetățeni loiali ai Patriei, care nu găsesc nici o contradicție între aceste idealuri și propriile lor convingeri religioase.

De altfel toți vorbitorii în cuvîntările lor au accentuat faptul că fiecare cult găsește în propria lui învățatură acele temeuri care îl îndreptătesc plener să adere la ideile și scopurile urmărite de Frontul Unității Socialiste în țara noastră.

† Episcop Antonie Plămădeală
Vicar patriarhal

INFORMAȚII

● Din încredințarea I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, Duminică, 10 martie 1974, P. S. Episcop-vicar Emilian Rașinoreanul a săvîrșit Sf. Liturghie arhierescă în Catedrala Reîntregirii din Alba Iulia, însoțit fiind de Ia Sibiu de P. C. arhid. I. Bolog și C. diac. M. Sămărghian.

La momentul cuvenit, P. S. Sa a hirotonit întru diacon pe tînărul teolog D. Toderic.

După Sf. Liturghie, P. S. Episcop-vicar a rostit un cuvînt de învățatură legat de Evanghelia zilei, precum și despre viața și învățătura Sf. Grigorie Palama.

Tot cu acest prilej a fost instalat în funcția de conducător al Catedralei Reîntregirii P. Cuv. singhel M. Muraru, care a fost distins de I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului cu rangul de protosinghel, iar C. pr. P. Pleșa, de la același așezămînt, cu rangul de sachelar.

● Duminică, 17 martie 1974, I. P. S. Arhiepiscop Teofil al Vadului, Feleacului și Clujului, a săvîrșit Sf. Liturghie în parohia Pădureni, prot. Turda. În cadrul Sf. Liturghiei a avut loc hirotonirea întru preot a diaconului Vasile Coroian.

În Duminică a 4-a din post, 24 martie 1974, I. P. S. Sa a săvîrșit Sf. Liturghie arhierescă în parohia Ceanu Mic, prot. Turda, iar P. S. Episcop-vicar Iustinian Maramureșanul în catedrala din orașul Gherla.

Luni, 25 martie — Buna-Vestire — I. P. S. Arhiepiscop Teofil a săvîrșit Sf. Liturghie în catedrala din Cluj, în cadrul căreia a hirotonit ca diacon pe teologul Valentin Bochiș, iar P. S. Episcop-vicar Iustinian a făcut o vizită viețuito-riilor de la Sf. Mănăstire Nicula, unde a săvîrșit Sf. Liturghie. La vecernia de Duminică seara P. S. Sa a luat parte în parohia Petrești, prot. Dej, iar la vecernia de luni seara în parohia Căței, în ambele parohii vorbind credincioșilor.

● Duminică, 31 martie 1974, I. P. S. Arhiepiscop Teofil, însoțit de P. C. cons. Iosif Cherteș și diaconii Simion Felecan și Iustin Tîra, a săvîrșit Sf. Liturghie în parohia Mijloceni Birgăului, prot. Bistrița.

(Continuare în pag. 4)

INFORMAȚII

(Urmare din pag. 3)

În aceeași Duminică, P. S. Episcop-vicar Iustinian a săvârșit Sf. Liturghie în biserica din Vad, prot. Dej, ctitoria lui Ștefan cel Mare.

● Joi, 4 aprilie 1974, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului a primit, la reședința mitropolitană din Sibiu, vizita unui grup de 42 persoane: Teologi, medici, profesori etc., făcând parte din asociația romano-catolică din Austria: „Katholisches Bildungswerk“. Aflându-se în țara noastră și cu dorința de a cunoaște viața credincioșilor ortodocși și de a participa la slujba Învierii Domnului, grupul a fost condus de profesorul și teologul Johannes Krammer.

La întâlnire a participat P. S. Episcop-vicar Emilian Rășinăreanu, P. C. cons. Gh. Papuc și P. C. secretar eparhial F. Costea.

I. P. S. Mitropolit Nicolae a făcut oaspeților o prezentare a vieții Bisericii noastre Ortodoxe Române, a realizărilor poporului nostru, insistând cu deosebire asupra ecumenismului local, existent de mult timp între cultele din țara noastră.

● Slujbele premergătoare, ca și marele praznic al Învierii Domnului au îmbrăcat și în acest an veșmintul luminos și de întremare sufletească, specific Bisericii noastre Ortodoxe străbune.

Astfel, în catedrala mitropolitană din Sibiu la denia din Joia Mare, 11 aprilie 1974, au slujit I. P. S. Mitropolit Nicolae și P. S. Episcop-vicar Emilian, înconjurați de un sobor de preoți și diaconi. Cuvînt de învățătură a rostit P. C. cons. Gh. Papuc.

Ambii Ierarhi au slujit și la denia din Vinerea Mare, predica fiind rostită de P. C. vicar Tr. Balașcu.

În aceeași catedrală, curînd după zenitul nopții spre Duminică, 14 aprilie 1974, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului și P. S. Episcop-vicar Emilian au slujit sf. slujbă a Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, cînd, parcă, am retrăit cu toții, Ierarhi, preoți și credincioși, marele fapt istoric petrecut aievea în urmă cu aproape 2000 ani.

Menționăm că la slujba Învierii a participat ca oaspete și Eminentă Sa Domnul Episcop evangh. luth. din Sibiu, Albert Klein, însoțit de dl. pastor Kurt Fabritius.

Duminică la ora 10 s-a săvârșit Sf. Liturghie arhierască de către I. P. S. Mitropolit Nicolae și P. S. Episcop-vicar Emilian. Au fost hirotoniți: Întru diacon tînărul teolog I. Butufei, iar întru preot C. diacon Tr. Rus, pentru parohia Dumbrăvița (prot. Brașov).

La priceasnă, P. C. prot. I. Vlad a citit Pastorală la Învierea Domnului, pe care I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului a trimis-o preoților și credincioșilor din Arhiepiscopia de Alba Iulia și Sibiu.

I. P. S. Sa a slujit de asemenea la vecernia din ziua Învierii, cînd, potrivit unei vechi rînduiri din Biserica noastră, în catedrala mitropolitană Sf. Evanghelie a fost citită în 12 limbi.

Luni, a doua zi de Paști, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului a participat la Sf. Liturghie, săvârșită în catedrala din Mediaș.

La priceasnă a predicat P. C. cons. Gh. Papuc, iar la sfîrșitul Sf. Liturghii, după cuvîntul P. C. prot. P. Boeriu, a vorbit credincioșilor I. P. S. Mitropolit Nicolae, care, între altele, arată că, asemenea femeilor mironosițe și Sf. Apostoli, ne întîlnim și noi cu Iisus cel înviat, care, prin Învierea Sa, toarnă harul dumnezeiesc în noi, înviindu-ne la o viață nouă, bineplăcută lui Dumnezeu și folositoare obștei în care trăim.

În continuare, ideea centrală a cuvîntării I. P. S. Sa a constituit-o prezența lui Iisus Hristos în viața noastră, în viața Bisericii, precum și porunca unității ca fii ai Bisericii și ai Patriei.

Mărți, a treia zi de Paști, I. P. S. Mitropolit Nicolae a participat la Sf. Liturghie săvârșită în biserica cu hramul „Intrarea în biserică a Maicii Domnului“ din Sighișoara, la sfîrșitul căreia, după cuvîntul P. C. prot. I. Dragolea, I. P. S. Sa a rostit o cuvîntare, în care Arhipăstorul nostru a zăbovit cu deosebire asupra creșterii noastre sufletești în Iisus Hristos-Domnul, care este o creștere mult mai grea decît creșterea trupească.

În această privință credinciosul are de dus o luptă lăuntrică permanentă, pentru ca în viața sa să biruie gîndurile bune, vorbele bune, faptele bune, ca în felul acesta Învierea Domnului să fie o realitate de zi cu zi, și să contribuie la dezvoltarea vieții celei noi din patria noastră.

În aceeași zi, I. P. S. Sa a participat la vecernia care s-a săvârșit în parohia Daneș, prot. Sighișoara, care, după mărturia C. pr. Ilie Moldovan, parohul local, de la mitropolitul Șaguna n-a mai fost cercetată de un ierarh.

La sfîrșitul vecerniei, I. P. S. Mitropolit Nicolae a rostit un cuvînt de învățătură, în care a insistat în special asupra legăturii noastre cu Mintuitorul Iisus Hristos.

● Luni, 15 aprilie 1974, a doua zi de Sf. Paști, P. S. Episcop Vasile al Oradiei, însoțit de P. C. cons. Ioan Negroiu, a săvârșit Sf. Liturghie în biserica din Deal, orașul Beiuș, cinstind astfel trecutul istoric, cultural și religios al acestei importante așezări românești din județul Bihor.

În 21 aprilie 1974, de Duminică Tomii, P. S. Sa, însoțit de P. C. vicar Vasile Costin, a binecuvîntat lucrările de înnoire a bisericii din parohia Surduc, protopopiatul Zalău, județul Sălaj, important centru minier.

Predica zilei a fost rostită de P. C. vicar Vasile Costin.

În precizarea acestei zile, înaltul ierarh a oficiat slujba vecerniei în biserica din parohia Cristolțel, județul Sălaj

În toate cele trei parohii, P. S. Episcop Vasile a ținut cîte un cuvînt de învățătură.

De Sf. Gheorghe, 23 aprilie a. c., P. S. Episcop Vasile al Oradiei a săvârșit Sf. Liturghie în catedrala „Sf. Nicolae“ din Oradea, cu care ocazie a hirotonit întru diacon pe seama parohiei centrale Oradea pe tînărul student în Teologie anul IV, Ion Mircea Haiu.

În 24 aprilie 1974, P. S. Sa a asistat la Sf. Liturghie ce s-a oficiat în paraclisul Sf. Episcopii a Oradiei, cu ocazia hramului: „Sfinții ierarhi români Ilie Iorest și Sava Brancovici“.

Un cuvînt, cu date biografice ale acestor Sfinți, a fost rostit de C. pr. Grigore Pădurice, bibliotecarul Sf. Episcopii. La sfîrșitul Sf. Liturghii s-a oficiat un parastas pentru episcopii ce au păstorit această Episcopie, de la Veniamin Efremul și pînă în zilele noastre.

În încheierea acestei sărbătoriri, P. S. Episcop Vasile a ținut un cald cuvînt de cinstire a vieții și activității pastorale și mucenicești pe altarul Bisericii străbune și intereselor superioare ale poporului nostru, Sfinții ierarhi Ilie Iorest și Sava Brancovici, purtători ai hramului acestui sf. paraclis.

● Vineri, 19 aprilie 1974, Izvorul Tămăduirii, din încredințarea I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, P. S. Episcop-vicar Emilian Rășinăreanu a săvârșit Sf. Liturghie arhierască la Mănăstirea Brîncoveanu, așezămînt cercetat din vechime de credincioșii noștri cu prilejul acestui praznic.

P. S. Sa a fost înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

După Sf. Liturghie au vorbit credincioșilor: P. Cuv. arhim. Serafim Popescu și P. C. prot. Romul Zaharie (Făgăraș).

Cuvînt de învățătură a rostit apoi P. S. Episcop-vicar Emilian, care a zăbovit cu deosebire asupra lucrării lui Dumnezeu în viața poporului nostru, despre cinstirea Maicii Domnului, despre grija pe care conducerea de stat o are față de monumentele istorice etc.

La agapa care a urmat au luat cuvîntul de asemenea P. Cuv. stareț Veniamin Tohăneanu și P. Cuv. arhim. I. Dinu.

● Duminică, 21 aprilie 1974, în catedrala mitropolitană din Sibiu s-a săvârșit, după Sf. Liturghie, un parastas în amintirea adormitului în Domnul mitropolit Nicolae Colan.

După parastas, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului a evocat, în cuvinte calde, personalitatea înaintașului său în scaunul mitropolitan, mitropolitul Nicolae Colan.

● Duminică, 28 aprilie 1974, a avut loc sfințirea bisericii din parohia Brașov-Noua, de către I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, de la Sibiu fiind însoțit de P. C. rector Is. Todoran, P. C. cons. Gh. Papuc, P. C. prof. I. Zăgrean și P. C. arhid. I. Bolog. Biserica a fost zidită între anii 1960—64, prin osteneala credincioșilor și a harnicului lor preot I. Popița, fiind împodobită cu o frumoasă pictură executată de dl. Gh. Dobrescu din Brașov.

Cuvînt de bun venit a rostit P. C. prot. Z. Moșoiu (Brașov).

Răspunsurile la Sf. Liturghie au fost date cu multă simțire creștinească de către corul bisericii Sf. Adormire din Brașov.

La priceasnă a predicat P. C. prof. I. Zăgrean, iar la sfîrșitul Sf. Liturghii, C. pr. I. Popița, distins cu rangul de „iconom stavrofor“, a făcut o prezentare a lucrărilor.

Printr-un act de apreciere a fost distins de asemenea Dl. epitrop C. Călinescu.

În cuvîntarea rostită, I. P. S. Mitropolit Nicolae felicită credincioșii din Noua, în frunte cu preotul lor, pentru lucrarea săvârșită, rod al strădaniilor lor unite, căci „mult pot puțini buni împreună“, idee care a constituit de altfel firul central al cuvîntării. „Singur — spune între altele I. P. S. Sa — nimeni nu poate realiza lucruri prea mari, ci numai dacă lucrează în solidaritate, în unitate, cu frații săi, cu poporul întreg, cu întreaga omenire.“

În încheiere s-au dat sfaturi practice deosebit de folositoare pentru viața de zi cu zi a credincioșilor.

● Duminică, 21 aprilie 1974, P. S. Episcop-vicar Emilian Rășinăreanu a slujit, din încredințarea I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, Sf. Liturghie arhierască în catedrala Sf. Treime din Blaj, însoțit fiind de la Sibiu de P. C. vicar Tr. Balașcu și P. C. arhid. I. Bolog.

Răspunsurile au fost date de corul catedralei blăjene, condus de dl. prof. pens. Florin Handrea.

La sfîrșitul Sf. Liturghii au vorbit credincioșilor P. C. pr. A. Teodorescu, parohul local, și P. C. vicar Tr. Balașcu.

Cuvînt de învățătură a rostit apoi P. S. Episcop-vicar Emilian, care a zăbovit cu deosebire asupra adevărului Învierii Domnului, întărit și de Sf. Apostol Toma.

Rugăciunile Sf. Liturghii, răspunsurile corului, cuvîntările rostite au contribuit la înălțarea sufletească a credincioșilor din Blaj, prezenți în număr mare în catedrală.

Din lucrarea Duhului Sfînt

(Urmare din pag. 2)

seră nicăieri la vreun gramatic sau retor, cum se învața greaca de pildă.

La Cincizecime a avut loc un zgomot, o frămîntare, dar era o frămîntare opusă celei de la Turnul Babel; prin amestecul limbilor de atunci s-a produs împărțirea cugetelor și a voințelor, pentru că acestea erau orientate spre rău. La Ierusalim, în ziua Cincizecimii, avea loc restaurarea și unirea cugetelor și a voințelor, pentru că rîvna era evlavioasă.

Sfinții Părinți au arătat că Sfîntul Duh creează unitatea, că ea este urmarea împărțirii Duhului Sfînt.

Viața cea nouă, viața dumnezeiască, ni s-a dat de Tatăl Ceresc, prin Iisus Hristos, în Duhul, și „ceea ce ne face un singur Trup tainic al Domnului și ceea ce ne reînnoiește este un singur Duh“.

Una dintre marile semnificații ale Pogorîrii Duhului Sfînt este aceea a chemării la unitatea creștină în dragoste și pace între feluritele Biserici și oameni de deosebite limbi, neamuri, rase și obiceiri.

Ca și în ziua Rusaliilor, Sfîntul Duh vorbește și astăzi fiecăruia dintre noi în limba lui, prin mijlocirea Bisericii respective, dar Duhul Sfînt este unul și chemarea Lui e o chemare la pace, înțelegere, dragoste creștină.

Solidaritatea creștină și universală este de mare actualitate în vremea noastră. Ecumenismul patristic cu deviza „o turmă și un păstor“ pe pămînt și în ceruri, ne cere să reluăm eforturile Părinților pentru a reconsidera unitatea vizibilă a Bisericii și a reînvia gîndurile și faptele lor înflorite de puterea Sfîntului Duh, care vrea ca toți să fie una, așa cum Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt una sînt.

Diacon C. Voicu

Dorință

Aș vrea să fiu copilul de-altă dată,
Fără de griji și patimi ca acum,
Să pot lăsa visarea ne-nfrînată,
Să pot opri o clipă timpu-n drum.

Să pot zbura spre ceruri ca Icar,
Purtînd aripi de vis și nu de ceară,
Să pot vedea al Soarelui bazar,
Ce lumea cu-a sa vraje o-mpresoară.

Aș vrea să fiu zburdănicul flăcău
Ce-n jocul lui cuprinde-o lume-ntreagă,
Să mai privesc al Lunii chip în tîu,
Cînd noaptea neagră iese din zănoagă.
Frăcea Ilie